

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

การจัดหางาน,กรม. การควบคุมการเข้ามาทำงานของคนต่างด้าว. กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน,2540.

กฤตยา อาชวนิจกุล และคณะ. เรื่องเพศ อนามัยเจริญพันธุ์ และความรุนแรง : ประสพการณ์ชีวิตของแรงงานอพยพจากประเทศพม่า. นครปฐม: สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล, 2543.

กฤตยา อาชวนิจกุล. สถานะความรู้เรื่องแรงงานข้ามชาติในประเทศไทยและทิศทางการวิจัยที่พึงพิจารณา. พิมพ์ครั้งที่1. เอกสารวิชาการฉบับที่1 โครงการพัฒนาและปรับปรุงฐานข้อมูลแรงงานต่างชาติผิวดอกหมาก. นครปฐม: สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล, 2545.

กฤตยา อาชวนิจกุล บรรณาธิการ. คนต่างด้าวในประเทศไทยคือใครบ้าง? มีจำนวนเท่าไร? ระบบฐานข้อมูลแบบไหนคือคำตอบ?. นครปฐม: สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล, 2547.

กฤตยา อาชวนิจกุล และพันธุ์ทิพย์ กาญจนะจิตรา สายสุนทร. คำถามและข้อท้าทายก่อนนโยบายรัฐไทยในมิติสุขภาวะและสิทธิของแรงงานข้ามชาติ. นครปฐม: สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล, 2548.

กฤตยา อาชวนิจกุล บรรณาธิการ. รัฐไทยกับการปรับเปลี่ยนนโยบายเอคส์และอนามัยเจริญพันธุ์ในกลุ่มแรงงานข้ามชาตินครปฐม. นครปฐม: สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล, 2550.

เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรสาคร กลุ่มส่งเสริมการศึกษา,สำนักงาน. การจัดการศึกษาแก่นักเรียนที่ไม่มีหลักฐานทะเบียนราษฎร หรือ ไม่มีสัญชาติไทย. (ม.ป.ท.),2549.

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ. รายงานสถานการณ์สิทธิมนุษยชนแห่งประเทศไทย ปี 2544-2546. สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ, 2549.

คณะกรรมการรณรงค์เพื่อประชาธิปไตยในพม่า. โครงการให้ความรู้และการให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายแก่แรงงานอพยพชาวพม่า. เอกสารประกอบการสัมมนาเรื่อง แรงงานข้ามชาติกับปัญหาที่ต้องจัดการ ณ ห้องประชุมสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ห้องประชุม 101 วันที่ 5 มิถุนายน 2550. (อัดสำเนา)

คณะกรรมการรณรงค์เพื่อประชาธิปไตยในพม่า. การเข้าถึงโอกาสทางการศึกษาของเด็กแรงงานพม่ากรณีศึกษาพื้นที่ แม่สอด มหาชัย และคุระบุรี. (ม.ป.ท.),2550.

คำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรีพันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรีแถลงต่อรัฐสภา วันที่ 26 พฤศจิกายน 2544, สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี, 2544.

คำชี้แจง ประกาศกระทรวงแรงงาน เรื่องอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ 7).

เครือข่ายส่งเสริมคุณภาพชีวิตแรงงาน (Labour Rights Promotion Network), เอกสารสรุปสถานการณ์แรงงานต่างด้าว, 2550. (อัคราเนนา)

คณินิจ ดวงจิตกร. การเมืองในการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ : ศึกษาเฉพาะกรณี นโยบายกำลังคน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, ภาควิชาการปกครอง คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.

จรรยา สุภาพ. หลักรัฐศาสตร์ ภาควิชาการปกครอง แนวทฤษฎีและประยุกต์. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2518.
จตุรงค์ บุญยรัตนสุนทร. “พลวัตองค์กรพัฒนาเอกชนไทย” ใน เอ็นจีโอ 2000. กรุงเทพฯ : เอดิชั่นเรสโปรดักส์, 2542.

จอมขวัญ ขวัญขึ้น. การศึกษาการจัดสวัสดิการแรงงานต่างด้าว : กรณีศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การเมือง คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2549.

จุมพล หนิมพานิช. “การศึกษาวิจัยรัฐศาสตร์แนวกลุ่ม” ใน หลักและวิธีการศึกษาทางรัฐศาสตร์. เอกสารการสอนชุดวิชาหลักและวิธีการศึกษาทางรัฐศาสตร์ สาขาวิชารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2548.

เจดต์ ธนวัฒน์. ปัญหาการนำนโยบายของผู้หลบหนีเข้าเมืองชาดพม่าไปปฏิบัติในจังหวัดระนอง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. 2539.

จำนงค์ สมประสงค์ และประดิษฐ์ ชาสสมบัติ. เศรษฐศาสตร์แรงงาน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2519.

จัดหางานจังหวัดสมุทรสาคร, สำนักงาน. สถานการณ์แรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง จังหวัดสมุทรสาคร 2547-2549. 2550. (อัคราเนนา)

จารุภัทร เรื่องสุวรรณ, พลเอก. ความมั่นคงของมนุษย์ : จะสร้างความมั่นคงของมนุษย์ผ่านกระบวนการเลือกตั้งได้อย่างไร. เอกสารประกอบการสัมมนาวิชาการประจำปี 2546 เรื่อง ความมั่นคงของมนุษย์ โดยสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย วันที่ 29-30 พฤศจิกายน 2546 ณ โรงแรมแอมบาสซาเดอร์ ซิตี้ จอมเทียน ชลบุรี.

ณรงค์ศักดิ์ ธนวิบูลย์ชัยและคณะ. เศรษฐศาสตร์แรงงานและแรงงานสัมพันธ์. เอกสารการสอนชุดวิชาเศรษฐศาสตร์แรงงานและแรงงานสัมพันธ์ หน่วยที่ 1-8 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2527.

ณัฐกานต์ สาจำปา. ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานตามนโยบายการจัดระบบการจ้างแรงงานต่างด้าว ปี 2547. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, สาขาการบริหารและนโยบายสวัสดิการสังคม คณะ

สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2549.

ธวัชวรรณ ขอดพยุง และ นรรัตน์ อาชวนิจกุล. “ข้อมูลบุคคลที่ไม่มีสัญชาติไทยในความดูแลของกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์” ใน คนต่างด้าวในประเทศไทยคือใครบ้าง? มีจำนวนเท่าไร? ระบบฐานข้อมูลแบบไหนคือคำตอบ?. นครปฐม: สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล, 2547.

นิพนธ์ พัวพงศกร และคณะ. ความมั่นคงของมนุษย์: แนวทางการสร้างตัวชี้วัดสำหรับประเทศไทย.

เอกสารประกอบการสัมมนาวิชาการประจำปี 2546 เรื่อง ความมั่นคงของมนุษย์ โดยสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย วันที่ 29- 30 พฤศจิกายน 2546 ณ โรงแรมแอมบาสซาเดอร์ ซิตี้ จอมเทียน ชลบุรี.

นิธิ เอียวศรีวงศ์. “ถอดรหัสโลกาภิวัตน์”. มติชนสุดสัปดาห์. 15,743 (18 พฤศจิกายน 2537)

บัณฑิตย์ ธนชัยเศรษฐวุฒิ (มูลนิธิอารมณ พงศ์พงษ์). สิทธิแรงงานในกระแสโลกาภิวัตน์พัฒนา.

เอกสารประกอบการสัมมนาวิชาการประจำปี 2548 เรื่อง ผู้สังคมสมานฉันท์ กลุ่มที่ 4 การประสานความขัดแย้งในด้านแรงงานของไทย โดยมูลนิธิชัยพัฒนาและคณะ วันที่ 26-27 พฤศจิกายน 2548 ณ โรงแรมแอมบาสซาเดอร์ ซิตี้ จอมเทียน ชลบุรี. (อัคราเสนา)

บัณฑิตย์ ธนชัยเศรษฐวุฒิ (มูลนิธิอารมณ พงศ์พงษ์). ความมั่นคงของมนุษย์ VS. ความมั่นคงของชาติ ชะตากรรมแรงงานข้ามชาติภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์อธรรมรัฐ. เอกสารประกอบการสัมมนาเรื่อง แรงงานข้ามชาติกับปัญหาที่ต้องจัดการ ณ ห้องประชุมสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ห้องประชุม 101 วันที่ 5 มิถุนายน 2550. (อัคราเสนา)

ผานิด แพเกาะ. การนำนโยบายไปปฏิบัติ : กรณีศึกษา นโยบายจัดระบบเพื่อควบคุมแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2544.

ผาสุก พงษ์ไพจิตรและคณะ. วิถีชีวิต วิถีสู้ : ขบวนการประชาชนร่วมสมัย. เชียงใหม่ : ตรีสวี (ซิลค์เวอร์มบุคส์), 2545.

พฤทธิสถาน ชุมพล,ม.ร.ว.. ระบบการเมือง ความรู้เบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. ดำราในโครงการดำราพื้นฐานคณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2547.

เพิ่มศรี อติชาติ และสุทัศน์ กองขุนทด. “ระบบฐานข้อมูลแรงงานต่างด้าวของกระทรวงสาธารณสุข” ใน คนต่างด้าวในประเทศไทยคือใครบ้าง? มีจำนวนเท่าไร? ระบบฐานข้อมูลแบบไหนคือคำตอบ?. นครปฐม: สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล, 2547.

ไพบุลย์ วัฒนศิริธรรม. อะไรนะ ... “ความมั่นคงของมนุษย์”. เอกสารประกอบการสัมมนาวิชาการประจำปี 2546 เรื่อง ความมั่นคงของมนุษย์ โดยสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย วันที่ 29- 30 พฤศจิกายน 2546 ณ โรงแรมแอมบาสซาเดอร์ ซิตี้ จอมเทียน ชลบุรี.

มยุรี อนุมานราชชน. นโยบายสาธารณะ : แนวความคิด กระบวนการ และการวิเคราะห์. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: คณิงนิการพิมพ์, 2547.

มยุรี อนุমানราชชน. นโยบายสาธารณะ. กรุงเทพฯ : ธรรมการพิมพ์, 2549.

ยงยุทธ แฉล้มวงษ์และคณะ. การจ้างแรงงานต่างด้าวกับความมั่นคงของมนุษย์. เอกสาร

ประกอบการสัมมนาวิชาการประจำปี 2546 เรื่อง ความมั่นคงของมนุษย์ โดยสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย วันที่ 29-30 พฤศจิกายน 2546 ณ โรงแรมเอมบาซาเคอร์ ซิตี้ จอมเทียน ชลบุรี. (อัคราณา)

วรวิทย์ เจริญเลิศ และบัณฑิตย์ ธนชัยเศรษฐวุฒิ. นโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมของรัฐกับการจ้างแรงงานข้ามชาติ. รายงานวิจัยเสนอในการสัมมนาระดับชาติ ชุดโครงการวิจัยเรื่อง “ทางเลือกนโยบายการนำเข้าแรงงานข้ามชาติของประเทศไทย: การศึกษาข้อเท็จจริงจากกลุ่มผลประโยชน์ ข้อสำรวจทางกฎหมาย และการวิเคราะห์ระบบการจัดการของรัฐ”. นครปฐม: สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล, 2540.

วรวิทย์ เจริญเลิศ. “คนงานหญิง สหภาพแรงงาน และเอ็นจีโอ กับกระบวนการปฏิรูประบบสุขภาพความปลอดภัย”. ใน วิถีชีวิต วิถีสู้ : ขบวนการประชาชนร่วมสมัย. เชียงใหม่ : ตรีศวิน (ซิลค์เวอร์มบุคส์), 2545.

วรงค์ จันทรส. “การนำนโยบายไปปฏิบัติ: ตัวแบบและคุณค่า” ใน 4 ทศวรรษรัฐประศาสนศาสตร์: รวบรวมบทความทางวิชาการ 2548-2538. กรุงเทพฯ : โครงการเอกสารและตำราคณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2539.

วรงค์ จันทรส. การนำนโยบายไปปฏิบัติ. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: บริษัท กราฟฟิคฟอร์แมท (ไทยแลนด์) จำกัด, 2540.

วรรณศิริ ปัญญาวัฒนากุล. นโยบายแรงงานต่างด้าว : กรณีศึกษาแรงงานพม่าในจังหวัดสมุทรสาคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต, สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2548.

วิชาดา ไตรรัตน์. ปัญหาและอุปสรรคในการนำนโยบายการจัดระบบเพื่อควบคุมการทำงานของแรงงานต่างชาติผิดกฎหมายไปปฏิบัติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต, คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. 2540.

วิเชียร โชติ สุกโชติรัตน์. สภาพปัญหาหลบหนีเข้าเมือง. กรุงเทพมหานคร: กรมตำรวจศูนย์ข้อมูลสนเทศ, 2536. อ้างถึงใน กำจัด เบี้ยวบังเกิด. แรงงานต่างด้าวกับความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองสมุทรสาคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต, สาขาการปกครอง คณะรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2547.

วิชัย ดันศิริ. “การศึกษาไทยในสังคมโลกาภิวัตน์ (1)”. สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์. 42,3 (อาทิตย์ 18-24 มิถุนายน 2538)

เวณิกา บุญมาลี. พม่า นโยบายต่างประเทศไทยสมัยพลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ. พิมพ์ครั้งที่ 1.

- ประเทศเพื่อนบ้านของไทยในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย, 2540.
- ศุภชัย ยาวะประภาส. นโยบายสาธารณะ. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.
- ศศิพร คนงาน. การนำนโยบายการจัดระบบเพื่อควบคุมการทำงานของแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมายมาปฏิบัติหน่วยงานระดับภาค ในช่วงปี 2535-2542. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2541.
- ศรีสุวรรณ ควรขจร. งานขององค์กรพัฒนาเอกชนกับการพัฒนาประชาธิปไตยในประเทศไทย. เอกสารประกอบการสัมมนา เรื่อง จิตสำนึก และขบวนการประชาธิปไตยร่วมสมัย 16-17 พฤศจิกายน 2538 ณ ห้อง จุฬาลงกรณ์-พันธุ์ทิพย์ อาคารประชาธิปไตย-ราไพพรรณี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.
- สมชัย รักวิจิตร. คร.สมัชชตอบคำถามเกี่ยวกับความมั่นคงของชาติ. โครงการทำหนังสือเพื่อเผยแพร่ข้อเท็จจริงในสังคมไทย. กรุงเทพฯ : พิทักษ์ประชา, 2521.
- สมบัติ ชำรงธัญวงศ์. นโยบายสาธารณะ: แนวความคิด การวิเคราะห์ และกระบวนการ. พิมพ์ครั้งที่ 2. โครงการเอกสารและตำรา คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2541.
- สมพงศ์ สระแก้ว. แนวทางการแก้ไขปัญหาสุขภาพในกลุ่มแรงงานต่างด้าวจังหวัดสมุทรสาคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2544.
- สมพงศ์ สระแก้ว. “แรงงานข้ามชาติสมุทรสาคร กับมิติมุมมองของสังคมไทยด้านความมั่นคงของมนุษย์” ใน ประเทศไทยกับความมั่นคงของมนุษย์: จากปัญหาสู่พลังชาติ. เอกสารประกอบการสัมมนาระดับชาติ เรื่องประเทศไทยกับความมั่นคงของมนุษย์: จุดยืนและก้าวต่อไป วันที่ 8-9 พฤษภาคม 2549 ณ ห้องราชบพิธ ชั้น 11 โรงแรมปรี๊นท์พาเลซ กรุงเทพมหานคร โดยกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, 2549.
- สมพงศ์ สระแก้ว (เครือข่ายส่งเสริมคุณภาพชีวิตแรงงาน). นโยบายแรงงานข้ามชาติและการจัดการเพื่อแก้ไข้ปัญหา. เอกสารประกอบการสัมมนาเรื่อง แรงงานข้ามชาติกับปัญหาที่ต้องจัดการ ณ ห้องประชุมสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ห้องประชุม 101 วันที่ 5 มิถุนายน 2550. (อัดสำเนา)
- สมพงศ์ สระแก้ว (เครือข่ายส่งเสริมคุณภาพชีวิตแรงงาน). การพัฒนานโยบายสาธารณะเกี่ยวกับแรงงานต่างด้าวในจังหวัดสมุทรสาคร. (ม.ป.ท.), 2550.
- สมพงศ์ สระแก้ว (เครือข่ายส่งเสริมคุณภาพชีวิตแรงงาน). องค์กรพัฒนาเอกชนกับบทบาทการทำงานเพื่อสังคมในจังหวัดสมุทรสาคร. (ม.ป.ท.), 2550.
- สมเกียรติ เรืองจันทร์. “องค์กรพัฒนาเอกชนด้านแรงงาน” ใน สามทศวรรษขององค์กรพัฒนาเอกชนไทย. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย, 2543.

- สถาบันวิจัยและพัฒนาประเทศไทย และสถาบันวิจัยประชากรและสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการวิจัยเรื่อง การศึกษาความต้องการจ้างแรงงานอพยพต่างชาติใน
 ประเทศไทย ในช่วงปี 2546-2548.เสนอต่อ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ สำนัก
 นายกรัฐมนตรี, 2546.
- สุภางค์ จันทวานิช และคณะ. การใช้แรงงานเด็กภาคประมง ต่อเนื่องประมง เกษตรกรรม และคนรับใช้
 ในบ้าน จังหวัดสมุทรสาคร. กรุงเทพฯ : ศูนย์การวิจัยการย้ายถิ่นแห่งเอเชีย สถาบันเอเชียศึกษา
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2550.
- สำนักพัฒนาระบบบริการสุขภาพ กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ กระทรวงสาธารณสุข. แนวทางการ
 ดำเนินงานระบบบริการสาธารณสุขในแรงงานต่างด้าว ปี 2548-2549 เฉพาะจังหวัดน่านร่อง
 ภายใต้โครงการฟามิตร (PHAMIT). กรุงเทพฯ : นวัตกรรมคการพิมพ์, 2548.
- สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมุทรสาคร. การจัดระบบการบริการส่งเสริมสุขภาพและป้องกันโรค
 ภายใต้หลักประกันสุขภาพของประชากรต่างด้าว จ.สมุทรสาคร ปี 2547-2548. สมุทรสาคร:
 ฝ่ายบริหารทั่วไป สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมุทรสาคร, 2548.
- ส่วนวิเทศสัมพันธ์ สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม. “ผู้เศรษฐกิจโลกาภิวัตน์ที่
 ยั่งยืนในเชิงสังคม. อนุสารแรงงาน. ,มีนาคม 2545.
- สุริยา สมุทรกุลดี และพัฒนา กิติอาษา. “มานุษยวิทยากับโลกาภิวัตน์: ข้อเสนอเบื้องต้นเกี่ยวกับ “แรงงาน
 ข้ามชาติ” และ “นักมานุษยวิทยา” ในบริบทวัฒนธรรมโลก”. เอกสารทางวิชาการห้องไทยศึกษา
 นิตยสาร สำนักวิชาเทคโนโลยีและสังคม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี นครราชสีมา, 2538. ใน
มานุษยวิทยากับโลกาภิวัตน์ : รวมบทความ. นครราชสีมา : ห้องไทยศึกษานิตยสาร สำนักวิชา
 เทคโนโลยีสุรนารี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี, 2542.
- อดิศร เกิดมงคล. “รัฐไทยกับนโยบายการจัดการเรื่องแรงงานต่างชาติ” ใน มุ่งหาแสงตะวัน ชีวิตของ
 เหล่าประชาชนรากหญ้าจากประเทศพม่าที่มาเป็นแรงงานผิดกฎหมายในประเทศไทย.
 กรุงเทพฯ: เพื่อนไร่พรมแดน โครงการประสานความเข้าใจไทย-พม่า สภาเพื่อสิทธิมนุษยชน
 และการพัฒนาแห่งเอเชีย (ฟอร์รัม-เอเชีย), 2542.
- อดิศร เกิดมงคล. ภาพรวมสถานการณ์แรงงานข้ามชาติในประเทศไทย. เอกสารประกอบการสัมมนา
 เรื่อง แรงงานข้ามชาติกับปัญหาที่ต้องจัดการ ณ ห้องประชุมสำนักงานคณะกรรมการสิทธิ
 มนุษยชนแห่งชาติ ห้องประชุม 101 วันที่ 5 มิถุนายน 2550. (อัครา)
- อนุสรณ์ ลิ้มมณี. รัฐ สังคม และการเปลี่ยนแปลง การพิจารณาในเชิงอำนาจ นโยบาย และเครือข่าย
 ความสัมพันธ์. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เดือนตุลา, 2542.
- อารยา ชินวร โกมล. สิทธิในการทำงานของคนไร้สัญชาติในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์นิติศาสตร์
 มหาบัณฑิต สาขากฎหมายระหว่างประเทศ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2547.
- อัญฉิกา ทองเปลว. การศึกษาวิเคราะห์การจ้ดระบบแรงงานต่างด้าวที่เข้าเมืองผิดกฎหมายปี 2541.

วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2542.
 อีเลน เพียร์สันและคณะ. งานทำทนายที่ลุ่มแม่น้ำโขง การจ้างแรงงานข้ามชาติในประเทศไทย : งานหนัก
 งานน้อย และไม่ได้รับการคุ้มครอง เล่ม 1. กรุงเทพฯ : สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศ,
 2549.

อุดม รัฐอมฤต นพนิต สุริยะ และ บรรเจิด สิงคนดี. การอ้างศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ หรือใช้สิทธิและ
 เสรีภาพของบุคคลตามมาตรา 28 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540.
 กรุงเทพฯ: นานาสังพิมพ์, 2544.

กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ค.ศ. 1966

คำประกาศแห่งฟีลาดีเฟีย พ.ศ.2487

ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน(Universal declaration of Human Rights) ค.ศ.1948

ประกาศกระทรวงแรงงาน เรื่องอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่7).

พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ.2541

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2550

ภาษาอังกฤษ

Archavanikul, K. and Guest, P. Managing the Flow of Migration: Regional approaches.

Bangkok: Institute for Population and Social Research, Mahidol University, 1999.

Caouette, T.M. Small dreams beyond reach: The Lives of Migrant Children and Youth Along the
 Borders of China, Myanmar and Thailand. Bangkok: Save the Children (UK), (n.d.).

Chantavanich S. Culture of Peace and Migration: Integrating Migration Education into
 Secondary School Social Science Curriculum in Thailand. Paper Submitted to
 RUSHSAP, UNESCO PROAP, Asian Research Center for Migration, Institute of Asian
 Studies, Chulalongkorn University, Bangkok, Thailand, 2001.

D.J. Ravindran. Human Rights Praxis: A Resources book for study, Action and Reflection. The
 Asian Forum for Human Rights and Development [FORUM-ASIA], May1998.

Donald S. Van Meter and Carl E. Van Hom. "The Policy Implementation Process: A Conceptual
 Framework". Administration and Society. Vol.6, 4 .1975.

Jone, Peter. Rights. London: Macmillan press, 1994.

Kourvetaris, George A. Political sociology: structure and process. Boston: Allyn&Bacon, 1997.

Michael E.kraft and Scott R. Furlong. Public Policy: Politics, Analysis, and Alternatives.
Washington D.C.: CQ press, 2004.

Molcolm Goggin. "The Too Few Cases/Too Many Variables: Problems in Implementation
Research". Western Political Quarterly. 38.1986.

รายชื่อผู้ถูกสัมภาษณ์ (Interviewees)

- กรีธา สฟโชค, แรงงานจังหวัดสมุทรสาคร, สัมภาษณ์ 12 พฤศจิกายน 2550
- จิตรา บาสี, รองผู้อำนวยการโรงเรียนวัดศิริมงคล, สัมภาษณ์ 7 พฤศจิกายน 2550
- ดันตันวิน, ครูชาวพม่าโรงเรียนวัดศิริมงคล, สัมภาษณ์ 7 พฤศจิกายน 2550
- ชีรดา สุธีรวุฒิ, นักวิชาการสาธารณสุข 8 สาธารณสุขจังหวัดสมุทรสาคร, สัมภาษณ์ 18 ตุลาคม 2550
- บุญเลิศ เข้มสวัสดิ์, นักบริหารงานสาธารณสุข 6 สาธารณสุขจังหวัดสมุทรสาคร , สัมภาษณ์ 18 ตุลาคม 2550
- บุญยรัตน์ กาญจนดิษฐ์, เครือข่าย Peaceway Foundation, สัมภาษณ์ 16 พฤศจิกายน 2550
- เบญจพล ปัญญาประกาศ, นักวิชาการ 7v สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร , สัมภาษณ์ 7 พฤศจิกายน 2550
- ปฎิมา ตั้งปรัชญากุล, เจ้าหน้าที่เครือข่ายส่งเสริมคุณภาพชีวิตแรงงาน (LPN:Labour Rights Promotion Network), สัมภาษณ์ 12 พฤศจิกายน 2550
- มติดา (ชู),แรงงานชาวพม่า, สัมภาษณ์ 30 กันยายน 2550
- มะแข่งแข่งรัฐ (คาย),แรงงานชาวพม่า, สัมภาษณ์ 30 กันยายน 2550
- เยนาย (นาย),แรงงานชาวพม่า, สัมภาษณ์ 30 กันยายน 2550
- รชญา ใจเชื้อ, โครงการ IOM ทำงานภายใต้สาธารณสุขจังหวัดสมุทรสาคร, สัมภาษณ์ 18 ตุลาคม 2550
- ราศรี สัตยวิรุทธ์, ร้อยตรีหญิง, นักวิชาการสาธารณสุข 8 หัวหน้าฝ่ายควบคุมโรค สาธารณสุข จังหวัดสมุทรสาคร, สัมภาษณ์ 18 ตุลาคม 2550
- วีระบุษย์ เข้มอำภา, ผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรสาคร, สัมภาษณ์ 19 ตุลาคม 2550
- สมพงศ์ สระแก้ว, ผู้อำนวยการเครือข่ายส่งเสริมคุณภาพชีวิตแรงงาน (LPN:Labour Rights Promotion Network), สัมภาษณ์ 12 พฤศจิกายน 2550
- สุทิน ชาวปากน้ำ, นายกสมาคมประมงจังหวัดสมุทรสาคร, สัมภาษณ์ 9 พฤศจิกายน 2550
- สุนี ไชยรส, คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ, สัมภาษณ์ 15 พฤศจิกายน 2550

- เสาวนีย์ สว่างอารมณ์, ผู้อำนวยการ โรงเรียนวัดศิริมงคล, สัมภาษณ์ 7 พฤศจิกายน 2550

- อติสร เกิดมงคล, นักพัฒนาองค์กรพัฒนาเอกชน International Rescue Committee ,สัมภาษณ์
16 พฤศจิกายน 2550

- อภิชาติ ประสพรัตน์, ประธานสภาอุตสาหกรรมจังหวัดสมุทรสาคร, สัมภาษณ์ 9 พฤศจิกายน
2550

- อัญญะรัฐ เอ่งฉ้วน, คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ, สัมภาษณ์ 15 พฤศจิกายน 2550

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

ก.1 แบบสอบถามสำหรับแรงงานต่างด้าว

วันที่สัมภาษณ์ วัน.....เดือน.....ปี.....

1. ข้อมูลส่วนบุคคล

- 1.1 ชื่อ..... 1.2 เพศของผู้ให้สัมภาษณ์ (1) ชาย (2) หญิง อายุ.....ปี
- 1.3 เชื้อชาติ.....เกิดที่.....
- 1.4 คุณมาเมืองไทยครั้งนี้เป็นครั้งแรกใช่หรือไม่ (1) ใช่ (2) ไม่ใช่
- 1.5 คุณพูด ฟัง อ่าน เขียน ภาษาไทยได้หรือไม่
- 1.6 คุณจบการศึกษาสูงสุด ชั้นอะไร (ในพม่า)
 (1) ไม่เคยเรียนหนังสือ (2) ชั้นสูงสุดที่จบคือ.....
- 1.7 ขณะนี้คุณกำลังเรียนหนังสือของไทย ไม่ว่าจะเป็นในระบบหรือนอกระบบ หรือไม่
 (1) กำลังเรียน (2) ไม่ได้เรียน เพราะ
- 2.1) พูดภาษาไทยไม่ได้ 2.2) ไม่มีโรงเรียนใกล้ๆ 2.3) ค่าใช้จ่ายสูง
- 2.4) ไม่อยากเรียน 2.5) ไม่จำเป็นต้องเรียน 2.6) มีงานต้องทำมาก
- 2.7) นายจ้างไม่อนุญาต
- 1.8 ครอบครัวคุณมีสมาชิกกี่คนที่อยู่ในเมืองไทย.....
- 1.9 สมาชิกในครอบครัวทำงานอะไรบ้าง.....
- 1.10 ครอบครัวคุณมีหนี้สินหรือไม่
 (1) ไม่มี (2) มี ประมาณ.....บาท
- 1.11 ถ้ามี เป็นหนี้สินที่เกิดจากอะไร.....
- 1.12 ค่าจ้างที่ได้รับต้องถูกหักใช้หนี้หรือไม่.....

2. สภาพความเป็นอยู่

- 2.1 นายจ้างจัดที่พักในบริเวณเดียวกับที่ทำงานให้หรือไม่ (1) จัดให้ (2) ไม่จัดให้
- 2.2 คุณจ่ายค่าที่พักหรือไม่ (1) จ่าย จำนวน..... บาท (2) ไม่จ่าย
- 2.3 ปัจจุบันคุณพักอยู่กับใคร
 (1) พ่อ-แม่ (2) คู่สมรส (3) เพื่อน (4) นายจ้าง
- (5) อยู่คนเดียว (6) เพื่อนร่วมงาน (7) ญาติอื่นๆ
- 2.4 ที่พักอาศัยเป็นลักษณะอย่างไร
 (1) บ้านเช่า (2) ห้องเช่า (3) พักอยู่กับนายจ้าง (4) อื่นๆ (ระบุ).....
- 2.5 คุณมีทรัพย์สินส่วนตัวไหม
 (1) มอเตอร์ไซด์ (2) จักรยาน (3) ทีวี
 (4) วิทยุ (5) อื่นๆ (ระบุ).....

3. สภาพการทำงาน

- 3.1 คุณได้จดทะเบียนหรือไม่

- (1) จดทะเบียน (2) ไม่ได้จดทะเบียน เพราะ
- 2.1) ไม่รู้เรื่องการจดทะเบียน
 - 2.2) ต้องย้ายที่อยู่ไปเรื่อยๆ
 - 2.3) นายจ้างไม่อนุญาต
 - 2.4) ไม่มีเวลาไปจดทะเบียน
 - 2.5) ไม่คิดว่าการจดทะเบียนจะทำให้สถานภาพดีขึ้น
 - 2.6) อาจถูกส่งกลับบ้านถ้าจดทะเบียน

3.2 ปัจจุบันคุณมีบัตรอะไรบ้าง (เช่น บัตรอนุญาตทำงาน บัตรสุขภาพ บัตรประชาชนเลข 13 หลัก)

3.3 คุณเก็บบัตร ฉบับจริง ไว้เองหรือไม่

- (1) เก็บไว้เอง
- (2) ไม่ได้เก็บไว้เอง --- ใครเป็นคนเก็บ 1) นายจ้าง 2) นายหน้า 3) อื่นๆ
 --- คุณสามารถที่จะใช้บัตรจริงเมื่อต้องการได้หรือไม่
 1) ได้ 2) ไม่ได้ 3) ไม่ทราบ
- (3) ไม่มีบัตรอะไรเลย

4. เงื่อนไขในการทำงาน

- 4.1 คุณทำงานอะไรบ้าง และก่อนหน้านี้ทำงานอะไรมาก่อนหรือไม่
- 4.2 ก่อนที่จะเข้ามาประเทศไทย คุณทำงานอะไร.....
- 4.3 คุณทำงานวันละกี่ชั่วโมง..... ชั่วโมง เริ่มทำงานเวลา..... เลิกทำงานเวลา.....
 คุณมีเวลาพักในระหว่างชั่วโมงการทำงานกี่นาทีหรือกี่ชั่วโมง..... ชั่วโมง/..... นาที
- 4.4 คุณได้รับค่าจ้างเป็นเงินสดหรือไม่
 (1) ได้รับ (2) ไม่ได้รับ และได้รับเป็นอะไร.....
- 4.5 คุณได้รับค่าจ้างโดยเฉลี่ยวันละ.....บาท
 คุณได้รับค่าจ้างเป็น 1) รายวัน 2) รายเดือน 3) อื่นๆ.....
- 4.6 คุณได้รับประโยชน์จากนายจ้างหรือไม่

ประโยชน์ที่ได้รับจากนายจ้าง	ได้รับ		ไม่ได้รับ
	หักเงิน	ไม่หักเงิน	
1) เสื้อผ้า/ชุดทำงาน			
2) อาหาร			
3) การดูแลเมื่อเจ็บป่วย			
4) ช่วยจัดการส่งเงินกลับบ้าน			
5) ค่าจดทะเบียน			
6) ให้กู้เงิน			
7) การพักผ่อน/บันเทิง (เช่น มีทีวีให้ดู, สถานที่พักผ่อน) ในโรงงาน			

- 4.7 คุณมีวันหยุดในแต่ละเดือนหรือไม่.....
- 4.8 มีอะไรบ้างที่ทำให้คุณไม่สามารถออกจากงานได้หรือไม่ ถ้าคุณต้องการออกจากงาน
 (1) มีเพราะ (2) ไม่มี

- (1) ไม่มีใคร
- (2) นายจ้าง
- (3) นายหน้า
- (4) เจ้าหน้าที่แรงงาน
- (5) เจ้าหน้าที่มูลนิธิ / องค์กรพัฒนาเอกชน
- (6) เพื่อน
- (7) ญาติ
- (8) เพื่อนร่วมงาน
- (9) อื่นๆ (ระบุ).....

5.2 ถ้าคุณต้องการติดต่อครอบครัวของคุณ ใครเป็นคนจัดการให้

- (1) ไม่รู้ เพราะไม่เคยติดต่อ
- (2) จัดการเอง
- (3) นายจ้าง
- (4) นายหน้าที่พามาทำงานนี้
- (5) เจ้าหน้าที่มูลนิธิ / องค์กรพัฒนาเอกชน
- (6) เพื่อน
- (7) ญาติ
- (8) เพื่อนร่วมงาน
- (9) คนในชุมชนในไทยคอยจัดการเรื่องนี้ให้คนอื่นฯ
- (10) อื่นๆ (ระบุ).....

5.3 คุณส่งเงินกลับบ้าน อย่างไร

- (1) ไม่ทราบ
- (2) ผ่านนายจ้าง
- (3) ผ่านนายหน้าที่พามาทำงานนี้
- (4) ผ่านเพื่อน
- (5) ผ่านเจ้าหน้าที่มูลนิธิ / องค์กรพัฒนาเอกชน
- (6) ผ่านญาติ
- (7) ผ่านธนาคาร
- (8) ผ่านเพื่อนร่วมงาน
- (9) คนในชุมชนในไทย/ในพม่าที่คอยจัดการเรื่องนี้ให้คนอื่นฯ
- (10) ผ่าน ไปรษณีย์
- (11) ผ่านระบบบริการส่งเงินกลับ
- (12) อื่นๆ (ระบุ).....

6. ด้านการสาธารณสุข

6.1 ถ้าคุณป่วย ใครดูแลคุณ

- (1) ไม่มีใคร
- (2) นายจ้าง
- (3) นายหน้า
- (4) เจ้าหน้าที่แรงงาน
- (5) เจ้าหน้าที่มูลนิธิ / องค์กรพัฒนาเอกชน
- (6) เพื่อน
- (7) ญาติ
- (8) เพื่อนร่วมงาน
- (9) หมอ/เจ้าหน้าที่สาธารณสุขในชุมชน
- (10) อื่นๆ (ระบุ).....

6.2 ถ้าคุณป่วย ไปหาหมอที่ไหน

- (1) โรงพยาบาล
- (2) สถานีอนามัย
- (3) ซื้อมารับประทานเอง
- (4) อื่นๆ (ระบุ).....

6.3 คุณมีบัตรประกันสุขภาพหรือไม่.....

และเมื่อไปรับบริการรักษาที่โรงพยาบาล เจ้าหน้าที่ปฏิบัติต่อคุณดีหรือไม่

6.4 ในชุมชนที่คุณอยู่มีเจ้าหน้าที่ดูแลเรื่องสุขภาพอนามัยบ้างหรือไม่ ดังต่อไปนี้

เงื่อนไข	มี	ไม่มี
1) มีการฉีดวัคซีนป้องกันุงลาย		
2) มีการวางแผนครอบครัว		
3) มีการมาตรวจสุขภาพ		
4) อื่นๆ (ระบุ).....		

7. ด้านการศึกษา (สอบถามในกรณีที่มีบุตร)

7.1 คุณทราบหรือไม่ว่าเด็กต่างด้าวที่อยู่ในประเทศไทยมีสิทธิได้เรียนหนังสือเด็กทุกคน

- (1) ทราบ (2) ไม่ทราบ
- 7.2 คุณรู้หรือไม่ว่าลูกของคุณมีสิทธิเข้าโรงเรียนโดยไม่เสียเงิน
- (1) รู้ ...ถ้ารู้รู้ได้อย่างไร (2) ไม่รู้
- 7.3 คุณอยากให้ลูกคุณได้เรียนหนังสือหรือไม่ เพราะเหตุ
- 7.4 ตอนนี้ลูกของคุณได้เรียนหนังสือหรือไม่
- 7.5 ถ้าลูกไม่ได้เรียน เพราะเหตุใด เช่น ฟังพูดอ่านเขียนไทยไม่ได้ , ไม่มีโรงเรียนใกล้ๆ ค่าใช้จ่ายสูง ,กลัว
ความไม่ปลอดภัย , ไม่จำเป็นต้องเรียน , มีงานต้องทำมาก , ไม่มีบัตร อื่นๆ ระบุ
- 7.6 ตอนนี้ลูกของคุณเรียนที่ไหน และเหตุใดจึงให้เรียนที่นี่
- 7.7 การสมัครเข้าเรียนของลูกมีปัญหาอะไรบ้างหรือไม่
- 7.8 การไปเรียนของลูกส่งผลกระทบต่อรายได้ บ้างหรือไม่ อย่างไร
- 7.9 ถ้ามีโรงเรียนที่สอนแต่เด็กพม่า กับ โรงเรียนที่สอนแต่เด็กไทย จะให้ลูกเรียนที่ไหน เพราะเหตุใด
- 7.10 มีความคิดเห็นอื่นๆ อย่างไรต่อสถานะแรงงานต่างด้าวในไทย

ก.2 แบบสอบถามสำหรับเด็กต่างด้าว

วันที่สัมภาษณ์ วัน.....เดือน..... ปี.....

1. ข้อมูลส่วนบุคคล

1.1 ชื่อ.....

1.2 เพศของผู้ให้สัมภาษณ์ (1) ชาย (2) หญิง อายุ.....ปี

1.3 เชื้อชาติ.....เกิดที่.....

1.4 ตอนอยู่มาได้เรียนหนังสือหรือไม่ (1) ได้เรียน (2) ไม่ได้เรียน

ถ้าได้เรียนหนังสือเรียนถึงชั้นไหน.....

1.5 เกิดที่ไหน.....

2. คุณพูด ฟัง อ่าน เขียน ภาษาไทยได้หรือไม่

พูด () ไม่ได้ () ได้เล็กน้อย () ได้ดี

ฟัง () ไม่ได้ () ได้เล็กน้อย () ได้ดี

อ่าน () ไม่ได้ () ได้เล็กน้อย () ได้ดี

เขียน () ไม่ได้ () ได้เล็กน้อย () ได้ดี

3. คุณรู้หรือไม่ว่าคุณมีสิทธิเข้าเรียนในโรงเรียน (1) รู้ (2) ไม่รู้

4. ปัจจุบันได้เรียนหนังสือหรือไม่

(1) เรียน (2) ไม่ได้เรียน เพราะอะไร.....

ถ้าเรียนเรียนที่ไหน (ระบุโรงเรียน ในหรือนอกระบบ)

5. ทำไมถึงอยากไปเรียนหนังสือ

6. การสมัครเข้าเรียนมีปัญหาอะไรบ้างหรือไม่

7. คุณครูที่โรงเรียนปฏิบัติต่อคุณดีเหมือนเด็กนักเรียนไทยหรือไม่

8. ที่โรงเรียนคุณมีเพื่อนนักเรียนไทยหรือไม่ และคุณเข้ากับเพื่อนนักเรียนไทยได้ดีหรือไม่

9. คุณชอบไปโรงเรียนหรือไม่

10. เมื่อคุณเรียนจบแล้ว อยากจะทำอะไรต่อไป

(สำหรับผู้ที่ไม่ได้เรียน)

11. คุณอยากเรียนหนังสือในโรงเรียนบ้างหรือไม่

12. ทำไมจึงไม่ได้ไปเรียนหนังสือ

(1) อ่าน-พูดภาษาไทยไม่ได้ (2) ไม่รู้ว่ามีสิทธิได้เรียน

(3) ไม่มีโรงเรียนใกล้ๆ (4) ค่าใช้จ่ายสูง

(5) ไม่อยากเรียน ไม่จำเป็นต้องเรียน (6) มีงานต้องทำมาก

(7) นายจ้างไม่อนุญาต (8) พ่อแม่ไม่อนุญาต

(9) อื่นๆ (ระบุ).....

ก.3 แบบสอบถามเกี่ยวกับนโยบายด้านสาธารณสุข

วันที่สัมภาษณ์ วัน.....เดือน..... ปี.....

ข้อมูลส่วนบุคคล

ชื่อ.....

เพศของผู้ให้สัมภาษณ์ (1) ชาย (2) หญิง อายุ.....ปี

งานที่รับผิดชอบหรือบทบาทที่เกี่ยวข้องกับแรงงานต่างด้าว.....

อายุการทำงาน.....

สถานที่ทำงาน.....

พื้นที่ที่รับผิดชอบ.....

1. การดำเนินงาน

1.1 ในการดำเนินงานของสำนักงานสาธารณสุขต่อแรงงานต่างด้าวมีการดำเนินงานอย่างไรบ้าง

1.2 มีการจัดการด้านสุขภาพอนามัยแก่แรงงานต่างด้าวอย่างไรบ้าง เช่น มีการฉีดวัคซีนเด็ก การฉีดยากันยุง ป้องกันโรคไข้เลือดออกหรือไม่ มีการตรวจสอบสุขภาพในโรงงานและในชุมชนหรือไม่

1.3 บทบาทของรัฐในประเด็นดังกล่าวมีอย่างไรบ้าง

1.4 ปัญหาที่พบ/และข้อเสนอแนะ

1.5 มีแรงงานต่างด้าวมาเรียกร้องในเรื่องการสาธารณสุขบ้างหรือไม่ ในประเด็นอะไรบ้าง

1.6 ท่านคิดว่าตามนโยบายด้านการสาธารณสุข สามารถทำให้แรงงานต่างด้าวมีโอกาสเข้าถึงการรักษาพยาบาลได้อย่างแท้จริงหรือไม่ เพราะเหตุใด

2. ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน

2.1 ท่านคิดว่ามีปัจจัย หรือปัญหาอุปสรรคใดบ้างที่ส่งผลต่อการปฏิบัติตามนโยบาย เช่น เรื่องงบประมาณไม่เพียงพอ ต้นทุนนโยบายที่เป็นปัญหา เรื่องกำลังคนไม่เพียงพอ หรือ อื่นๆ (โปรดระบุ)

2.2 ท่านคิดว่าทัศนคติของผู้ปฏิบัติงานในส่วนที่เกี่ยวข้องกับแรงงานต่างด้าวเป็นส่วนสำคัญในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ด้วยหรือไม่ เพราะเหตุใด

2.3 ท่านคิดว่ามีการปฏิบัติที่เท่าเทียมกันหรือเกิดการเลือกปฏิบัติหรือไม่ ในระหว่างคนไทยและคนต่างด้าว

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ท่านมีข้อเสนอแนะอย่างไรต่อก่อนนโยบายดังกล่าว

ก.4 แบบสอบถามสำหรับนโยบายด้านการจัดการศึกษาแก่เด็กต่างด้าว

วันที่สัมภาษณ์ วัน.....เดือน..... ปี.....

ข้อมูลส่วนบุคคล

ชื่อ.....

เพศของผู้ให้สัมภาษณ์ (1) ชาย (2) หญิง อายุ.....ปี

งานที่รับผิดชอบหรือบทบาทที่เกี่ยวข้องกับเด็กต่างด้าว.....

อายุการทำงาน.....

สถานที่ทำงาน.....

พื้นที่ที่รับผิดชอบ.....

1. การดำเนินงาน

1.1 ในการดำเนินงานเกี่ยวกับนโยบายด้านการศึกษา ตามมติคณะรัฐมนตรี มีการดำเนินงานอย่างไรบ้าง

1.2 ภาครัฐจัดการศึกษาให้แก่เด็กต่างด้าวสูงสุดถึงขั้นไหน

1.3 มีเด็กประเภทไหนที่ได้รับการศึกษาบ้าง

1.4 บทบาทของรัฐในการจัดการศึกษามีอย่างไรบ้าง

1.5 มีเด็กต่างด้าวหรือผู้ปกครองมาเรียกร้องในเรื่องการศึกษาบ้างหรือไม่ ในประเด็นอะไรบ้าง

1.6 ท่านคิดว่าตามนโยบายด้านการศึกษา สามารถทำให้เด็กต่างด้าวมีโอกาสได้รับการศึกษาได้อย่างแท้จริงหรือไม่ เพราะเหตุใด

1.7 ท่านคิดว่านโยบายด้านการศึกษานำไปสู่ผลในทางปฏิบัติมากน้อยแค่ไหน

2. ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน

2.1 ท่านคิดว่ามีปัจจัย หรือปัญหาอุปสรรคใดบ้างที่ส่งผลต่อการปฏิบัติตามนโยบาย เช่น เรื่องงบประมาณไม่เพียงพอ คำนวณนโยบายที่เป็นปัญหา เรื่องกำลังคนไม่เพียงพอ การประชาสัมพันธ์ หรือ อื่นๆ (โปรดระบุ)

2.2 ท่านคิดว่าทัศนคติของผู้ปฏิบัติงานในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของเด็กต่างด้าวเป็นส่วนสำคัญในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ด้วยหรือไม่ เพราะเหตุใด

2.3 ท่านคิดว่ามีการปฏิบัติที่เท่าเทียมกันหรือเกิดการเลือกปฏิบัติหรือไม่ ในระหว่างเด็กไทยและเด็กต่างด้าว

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ท่านมีข้อเสนอแนะอย่างไรต่อนโยบายดังกล่าว

ก.5 แบบสอบถามสำหรับนโยบายด้านสวัสดิการการและคุ้มครองแรงงาน

วันที่สัมภาษณ์ วัน.....เดือน..... ปี.....

ข้อมูลส่วนบุคคล

ชื่อ.....เพศของผู้ให้สัมภาษณ์ (1) ชาย (2) หญิง อายุ.....ปี
งานที่รับผิดชอบหรือบทบาทที่เกี่ยวข้องกับแรงงานต่างด้าว.....
อายุการทำงาน.....
สถานที่ทำงาน.....พื้นที่ที่รับผิดชอบ.....

1. การดำเนินงาน

- 1.1 ในการดำเนินงานคุ้มครองเกี่ยวกับเรื่องค่าจ้างและสวัสดิการของแรงงานต่างด้าวมีการดำเนินงานอย่างไร
- 1.2 ท่านคิดว่ากฎหมายแรงงานของไทย สามารถคุ้มครองแรงงานต่างด้าวได้อย่างแท้จริงหรือไม่เพราะเหตุใด
- 1.3 มีกลไกที่เป็นรูปธรรมในการคุ้มครองแรงงานอย่างไรบ้าง
- 1.4 นโยบายด้านการจดทะเบียน
 - 1.4.1 มีการเริ่มใช้การจดทะเบียนในปีไหน
 - 1.4.2 ใครบ้างที่มีสิทธิได้รับการจดทะเบียน
 - 1.4.3 ประเมินกระบวนการจดทะเบียนว่าเป็นอย่างไรบ้าง
 - 1.4.4 ปัญหาที่พบ/และข้อเสนอแนะ
 - 1.4.5 มีแรงงานต่างด้าวมาเรียกร้องในเรื่องการจดทะเบียนบ้างหรือไม่ ในประเด็นอะไรบ้าง

2. การส่งเสริม สนับสนุน และประสานการพัฒนาคุณภาพชีวิต

- 2.1 ในองค์กรของท่านที่ดูแลเกี่ยวกับเรื่องแรงงานต่างด้าวนั้น มีการช่วยเหลือ หรือสนับสนุน แรงงานต่างด้าวในเรื่องใดบ้างหรือไม่ อย่างไร
- 2.2 เมื่อแรงงานต่างด้าวประสบปัญหาในเรื่องค่าจ้าง สวัสดิการ หรือไม่ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายแรงงานของไทย องค์กรของท่าน ได้ดำเนินการช่วยเหลือแรงงานเหล่านั้นอย่างไร
 - 2.2.1 มีการคุ้มครองต่อแรงงานต่างด้าวที่เป็นรูปธรรมอย่างไร และปฏิบัติงานอย่างไร
 - 2.2.2 ใครเป็นคนดูแลคุ้มครองแรงงานต่างด้าวเพื่อให้สนองตามนโยบาย เช่น ในเรื่องค่าจ้าง วันลา ค่าล่วงเวลา สวัสดิการ และอื่นๆ
 - 2.2.3 บทบาทของรัฐในประเด็นดังกล่าวมีอย่างไรบ้าง
 - 2.2.4 ปัญหาที่พบ/และข้อเสนอแนะ
 - 2.2.5 มีแรงงานต่างด้าวมาเรียกร้องในเรื่องการคุ้มครองแรงงานบ้างหรือไม่ ในประเด็นอะไรบ้าง

3. ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน

- 3.1 ท่านคิดว่ามีปัจจัย หรือปัญหาอุปสรรคใดบ้างที่ส่งผลต่อการปฏิบัติตามนโยบาย เช่น เรื่องงบประมาณไม่เพียงพอ ต้นทุนนโยบายที่เป็นปัญหา เรื่องกำลังคนไม่เพียงพอ การประชาสัมพันธ์ หรือ อื่นๆ (โปรดระบุ)
- 3.2 ท่านคิดว่าทัศนคติของผู้ปฏิบัติงานในส่วนที่เกี่ยวข้องกับแรงงานต่างด้าวเป็นส่วนสำคัญในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ด้วยหรือไม่ เพราะเหตุใด
- 3.3 ท่านคิดว่ามีการปฏิบัติที่เท่าเทียมกันหรือมีการเลือกปฏิบัติระหว่างแรงงานไทยและแรงงานต่างด้าวหรือไม่

4. ข้อเสนอแนะ

- 4.1 ท่านมีข้อเสนอแนะอย่างไรต่อนโยบายดังกล่าว

ก.6 แบบสอบถามสำหรับองค์กรเอกชน/นักวิชาการ

วันที่สัมภาษณ์ วัน.....เดือน..... ปี.....

ข้อมูลส่วนบุคคล

ชื่อ.....

เพศของผู้ให้สัมภาษณ์ (1) ชาย (2) หญิง อายุ.....ปี

งานที่รับผิดชอบหรือบทบาทที่เกี่ยวข้องกับแรงงานต่างด้าว.....

อายุการทำงาน.....

สถานที่ทำงาน.....

พื้นที่ที่รับผิดชอบ.....

1. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรกับนโยบายการจัดการแรงงานต่างด้าวที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอในแต่ละปี และท่านเห็นด้วยหรือไม่กับนโยบายดังกล่าว

1.1 นโยบายด้านการจดทะเบียน

1.1.2 มีการเริ่มใช้การจดทะเบียนในปีไหน

1.1.3 ใครบ้างที่มีสิทธิได้รับการจดทะเบียน เป็นแรงงานที่เข้ามาใหม่ หรือเป็นแรงงานที่มีอยู่เดิม

1.1.4 ประเมินกระบวนการจดทะเบียนว่าเป็นอย่างไรบ้าง

1.1.5 ปัญหาที่พบ/และข้อเสนอแนะ

1.1.6 มีแรงงานต่างด้าวมาเรียกร้องในเรื่องการจดทะเบียนบ้างหรือไม่ ในประเด็นอะไรบ้าง

1.2 นโยบายด้านสาธารณสุข

1.2.1 มีการจัดการด้านสุขภาพอนามัยแก่แรงงานต่างด้าวอย่างไรบ้าง เช่น มีการฉีดวัคซีนเด็ก การฉีดยากันยุงป้องกันโรค ไข้เลือดออกหรือไม่ มีการตรวจสุขภาพในโรงงานและในชุมชนหรือไม่

1.2.2 บทบาทของรัฐในประเด็นดังกล่าวมีอย่างไรบ้าง

1.2.3 บทบาทขององค์กรเอกชนในประเด็นดังกล่าวมีอย่างไรบ้าง

1.2.4 ปัญหาที่พบ/และข้อเสนอแนะ

1.2.5 มีแรงงานต่างด้าวมาเรียกร้องในเรื่องการสาธารณสุขบ้างหรือไม่ ในประเด็นอะไรบ้าง

1.3 นโยบายด้านการศึกษา

1.3.1 มีการดำเนินการตามนโยบายอย่างไรบ้าง

1.3.2 ภาครัฐจัดการศึกษาให้แก่เด็กต่างด้าวสูงสุดถึงชั้นไหน

1.3.3 มีเด็กประเภทไหนที่ได้รับการศึกษาบ้าง

1.3.4 บทบาทของรัฐในประเด็นดังกล่าวมีอย่างไรบ้าง

1.3.5 บทบาทขององค์กรเอกชนในประเด็นดังกล่าวมีอย่างไรบ้าง

1.3.6 ปัญหาที่พบ/และข้อเสนอแนะ

1.3.7 มีเด็กต่างด้าวหรือผู้ปกครองมาเรียกร้องในเรื่องการศึกษาบ้างหรือไม่ ในประเด็นอะไรบ้าง

1.4 นโยบายด้านการคุ้มครองแรงงาน

1.4.1 มีการคุ้มครองต่อแรงงานต่างด้าวที่เป็นรูปธรรมอย่างไร และปฏิบัติงานอย่างไร

1.4.2 ใครเป็นคนดูแลคุ้มครองแรงงานต่างด้าวเพื่อให้สนองตามนโยบาย เช่น ในเรื่องค่าจ้าง วันลา ค่าล่วงเวลา สวัสดิการ และอื่นๆ

1.2.2 บทบาทของรัฐในประเด็นดังกล่าวมีอย่างไรบ้าง

1.2.3 บทบาทขององค์กรเอกชนในประเด็นดังกล่าวมีอย่างไรบ้าง

1.2.4 ปัญหาที่พบ/และข้อเสนอแนะ

1.2.5 มีแรงงานต่างด้าวมาเรียกร้องในเรื่องการคุ้มครองแรงงานบ้างหรือไม่ ในประเด็นอะไรบ้าง

2. ในองค์กรของท่านมีส่วนช่วยเหลือแรงงานต่างด้าว/เด็กต่างด้าวที่ประสบปัญหาอย่างไรบ้าง

2.1 ท่านมีปัญหาในการทำงานกับภาครัฐหรือไม่ในการที่มีส่วนช่วยเหลือแรงงานต่างด้าว/เด็กต่างด้าวที่ประสบปัญหา

3. ในองค์กรของท่านมีกิจกรรมที่จัดให้กับกลุ่มแรงงาน/เด็กต่างด้าว หรือไม่ อย่างไรบ้าง

3.1 หากประเมินการทำกิจกรรมที่จัดให้กับกลุ่มแรงงาน/เด็กต่างด้าว ท่านคิดว่าเป็นอย่างไรบ้าง

4. ท่านคิดว่าปัญหาที่เกิดขึ้นกับแรงงานต่างด้าว/เด็กต่างด้าว เป็นปัญหาที่มีสาเหตุมาจากอะไร

4.1 ท่านคิดว่าบทบาทของภาครัฐมีส่วนเกี่ยวข้องมากน้อยอย่างไรในการแก้ปัญหาดังกล่าว

5. ท่านคิดว่ามีสาเหตุ ปัจจัย หรือปัญหาอุปสรรคใดบ้างที่ส่งผลต่อการปฏิบัติตามนโยบาย ทั้ง 4 นโยบายเช่น เรื่องงบประมาณ ไม่เพียงพอ ดัชนีนโยบายที่เป็นปัญหา เรื่องกำลังคน ไม่เพียงพอ การประชาสัมพันธ์ หรือ อื่นๆ (โปรดระบุ)

6. ท่านคิดว่าทัศนคติของผู้ปฏิบัติงานในส่วนที่เกี่ยวข้องกับแรงงานต่างด้าวเป็นส่วนสำคัญในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ด้วยหรือไม่ เพราะเหตุใด

7. ท่านคิดว่าการปฏิบัติที่เท่าเทียมกันหรือเกิดการเลือกปฏิบัติหรือไม่ ในระหว่างคนไทยและคนต่างด้าว

8. ท่านมีข้อเสนอแนะอย่างไรก่อนนโยบายที่เกี่ยวข้องทั้ง 4 นโยบาย

ภาคผนวก ข.

ข.1 สรุปมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการจดทะเบียนแรงงานต่างด้าว**1.มติคณะรัฐมนตรี ปี 2540**

นโยบาย รัฐบาลได้มีนโยบายที่จะแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมายอย่างต่อเนื่องและจริงจัง โดยดำเนินการสกัดกั้น ป้องกัน และปราบปรามการเข้ามาใหม่ มีการควบคุมป้องกันโรคในแรงงานต่างด้าวอย่างเข้มงวด

2. มติคณะรัฐมนตรี ปี 2541

นโยบาย รัฐบาลมีนโยบายที่จะลดจำนวนแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย โดยการปรับปรุง แก้ไขระเบียบและหลักเกณฑ์ในการผ่อนผันการจ้างแรงงานต่างด้าวให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของแต่ละพื้นที่ เพื่อให้การจ้ดระบบควบคุมให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยได้ประสานกับส่วนราชการที่เกี่ยวข้องดำเนินการป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมายเข้าประเทศให้ได้ผลอย่างจริงจังรวมทั้งป้องกันและสกัดกั้นการลักลอบเข้ามาใหม่ นอกจากนี้ยังมีนโยบายที่จะผลักดันแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมายออกนอกประเทศ

ทั้งนี้เห็นว่าปัญหาเรื่องแรงงานต่างด้าวเป็นปัญหาที่มีความอ่อนไหวต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ประกอบกับการเสนอข่าวเกี่ยวกับเรื่องนี้ของสื่อมวลชนต่างประเทศเป็นไปในทางที่ไม่สอดคล้องกับข้อเท็จจริง ซึ่งกระทบต่อภาพลักษณ์ของประเทศ โดยเฉพาะในเรื่องที่เกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน จึงให้กระทรวงการต่างประเทศประสานงานกับกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เพื่อดำเนินการในเชิงป้องกันหรือแก้ไข เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้องกับประเทศไทยในสายตาของสังคมโลก โดยผ่านสื่อมวลชนของต่างประเทศ รวมทั้งสื่อมวลชนในประเทศเองด้วยว่าประเทศไทยจะดำเนินการโดยยึดหลักความถูกต้องตามกฎหมายและหลักมนุษยชนเป็นสำคัญเช่นเดียวกับที่นานาชาติประเทศปฏิบัติ

3.มติคณะรัฐมนตรี ปี 2542

นโยบาย เพื่อแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าวเข้าเมืองผิดกฎหมายให้เบาบางลง กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมควรพิจารณากำหนดกิจการบางประเภท บางอาชีพที่เหมาะสม เพื่อเปิดโอกาสให้แรงงานต่างด้าวสามารถเข้ามาทำงาน โดยถูกต้องตามกฎหมายโดยไม่เป็นผลเสียต่อประเทศและแรงงานไทย

4. มติคณะรัฐมนตรี ปี 2543

นโยบาย รัฐบาลรับทราบสภาพปัญหาคนต่างด้าวเข้าเมืองผิดกฎหมายและแรงงานต่างด้าว ซึ่งมีแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมายที่ไม่ได้รับการผ่อนผันลักลอบเข้ามาขายแรงงานเป็นจำนวนมาก ซึ่งเกินกว่าจำนวนแรงงานที่ได้รับการผ่อนผันมาก โดยเฉพาะในจังหวัดใหญ่ๆ ใน 3 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดสมุทรสาคร ตราด และจังหวัดระนอง กระทรวงสาธารณสุขและกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ได้ร่วมกันรวบรวมข้อมูลและตัวเลข เจ้าหน้าที่ตำรวจต้องปฏิบัติหน้าที่หนักมากมีการจับกุมได้มากกว่าเป้าหมาย

ส่งกลับไปแล้วก็ยังเข้ามาใหม่ตามรอยต่อทำให้เกิดปัญหาขึ้นมากมาย การป้องกันกระทำได้ลำบาก เนื่องจากโรงงาน จึงเห็นควรให้มีองค์กรรับผิดชอบดูแลเรื่องคนต่างด้าวทั้งหมดในประเทศไทย โดยให้สำนักงานสภาพความมั่นคงแห่งชาติกำหนดเป็นนโยบายสำคัญของประเทศไทยในการแก้ไขปัญหา แรงงานต่างด้าวโดยเร่งด่วน

5. มติคณะรัฐมนตรี ปี 2544

นโยบาย รัฐบาลมีนโยบายด้านพัฒนาแรงงาน โดยตระหนักว่า ทักษะกรรมมนุษย์เป็นหัวใจสำคัญ ในระบบการผลิตและระบบเศรษฐกิจแผนใหม่ รัฐบาลจึงกำหนดแนวทางการพัฒนาและยกระดับ แรงงาน โดยกำหนดมาตรการที่เหมาะสมสำหรับแรงงานต่างด้าว โดยคำนึงถึงความต้องการแรงงาน ของภาคเอกชนและการรักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงภายใน รวมทั้ง ส่งเสริมการพัฒนา แรงงานไทยขึ้นทดแทน และเห็นชอบให้มี คณะกรรมการบริหารแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง โดย มีนายกรัฐมนตรีนายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธาน และมอบหมายให้กระทรวงแรงงานและ สวัสดิการสังคม รับไปดำเนินการจัดให้มีการรายงานตัวขึ้นทะเบียนทำประวัติและออกใบอนุญาต ทำงานของแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองสัญชาติพม่า ลาว และกัมพูชา อีกทั้งให้มีการจัดตั้งองค์กร ใหม่ขึ้นมาเป็นหน่วยงานรับผิดชอบ โดยให้ชื่อว่า “สำนักงานคณะกรรมการบริหารแรงงานต่างด้าว หลบหนีเข้าเมือง” เป็นหน่วยงานภายในสังกัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

6. มติคณะรัฐมนตรี ปี 2545

นโยบาย คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาหารือเมื่อวันที่ 27 สิงหาคม 2545 เห็นชอบและอนุมัติ ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามมติคณะกรรมการบริหารแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองเสนอ แนวนโยบายการจัดระเบียบบริหารแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง และอนุมัติในหลักการให้มีการต่อ ทะเบียนและออกใบอนุญาตทำงานอีกเป็นเวลา 1 ปี แก่ผู้หลบหนีเข้าเมือง 3 สัญชาติ (พม่า ลาว กัมพูชา) รวมทั้งให้ปรับปรุงระเบียบวิธีการปฏิบัติในการขึ้นทะเบียน การกำหนดประเภทงาน อาชีพ การจัดทำ ทะเบียนประวัติบุคคลและใบอนุญาตทำงาน และการจัดระเบียบบริหารแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้า เมืองให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการ ควบคุมดูแลและการดำเนินการ ส่งกลับเมื่อสิ้นสุดการผ่อนผัน รวมทั้งให้สามารถป้องกัน และแก้ไขปัญหาการปลอมแปลงใบอนุญาต ทำงาน

7. มติคณะรัฐมนตรี ปี 2546

นโยบาย จัดระเบียบแรงงานต่างด้าวโดยให้แรงงานต่างด้าวที่ขึ้นทะเบียนและได้รับอนุญาตเมื่อ ปี 2545 มายื่นขอต่ออายุใบอนุญาตตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 19 สิงหาคม 2546 ในตำแหน่งงาน กรรมกร 6 ประเภทกิจการได้แก่ 1) กรรมกรทั่วไป 2) กรรมกรในกิจการประมงและต่อเนื่อง 3) กรรมกร ในโรงงานหรือสถานประกอบการ 4) ผู้รับใช้ในบ้าน 5) คนงานในฟาร์มเพาะเลี้ยงสัตว์ 6) คนงานใน แปลงปลูกพืช เพื่อขออนุญาตทำงานอยู่ในราชอาณาจักรไทยได้อีกเป็นเวลา 1 ปี ค่าธรรมเนียม 3,450

บาท ประกอบด้วยค่าตรวจและประกันสุขภาพ 1,500 บาท ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตพร้อมค่าถ่ายรูปทำบัตร 1,950 บาท

8. มติคณะรัฐมนตรี ปี 2547

นโยบาย แก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองทั้งระบบ ตั้งแต่การสกัดกั้น การป้องกัน การปราบปราม การลักลอบเข้ามาของแรงงานรุ่นใหม่ การจัดระบบการจ้างแรงงานต่างด้าว ตลอดจนการจับกุมดำเนินคดีและส่งกลับ โดยให้แนวทางในการแก้ไขปัญหาไว้ ดังนี้

1. การแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองควรตั้งอยู่บนพื้นฐานแห่งความเป็นจริง โดยพิจารณาจากความต้องการและความจำเป็นของการใช้แรงงานต่างด้าวให้สอดคล้องกับการพัฒนา เศรษฐกิจและมีความสมดุลกับประเด็นด้านความมั่นคงอย่างเหมาะสม

2. การกำหนดจำนวนแรงงานต่างด้าวที่เหมาะสม ควรพิจารณาจากความต้องการของภาค เศรษฐกิจ โดยมีข้อตกลงและเงื่อนไขต่างๆ อย่างชัดเจน ตลอดจนกำหนดมาตรการควบคุมแรงงานโดยการจดทะเบียนและจัดทำบัตรอย่างชัดเจนในลักษณะของ Smart Card

3. การจ้างแรงงานต่างด้าวให้เป็นการจ้างเฉพาะตัวแรงงานเท่านั้น ไม่รวมถึงครอบครัว

4. การส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจชายแดนของประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อใช้เป็นฐานในการผลิตสินค้า ซึ่งใช้แรงงานระดับล่าง เป็นการช่วยลดการไหลของแรงงานเข้าสู่ประเทศไทย

5. ควรพิจารณาศึกษาและกำหนดค่าจ้างที่เหมาะสม สำหรับแรงงานต่างด้าว ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับทักษะ แต่การกำหนดค่าจ้างดังกล่าวต้องไม่นำไปสู่การเลิกจ้างแรงงานไทย

6. การส่งกลับแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง ควรมีมาตรการเพื่อป้องกันมิให้แรงงานดังกล่าวลักลอบเข้ามาอีก

โดยมอบหมายให้มีการทำงานแบบบูรณาการของ 5 หน่วยงานหลัก คือ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงแรงงาน กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงกลาโหม และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และให้มีการดำเนินนโยบายการบริหารแรงงานต่างด้าวจะเป็นการบริหารแบบบูรณาการ (Area Approach) เพื่อให้สอดคล้องกับระบบผู้ว่าราชการจังหวัด CEO โดยเน้นเป้าหมายและ ยุทธศาสตร์ของแต่ละพื้นที่ เริ่มต้นจากระดับล่าง (Bottom Up) มิใช่แก้ไขปัญหาจากข้างบนลงระดับล่าง (Top Down) การดำเนินการทั้งด้านนโยบาย (ส่วนกลาง) และการปฏิบัติในพื้นที่ (จังหวัดและอำเภอ) จะต้องประสานสอดคล้องในแนวทางเดียวกัน และจัดสรรงบประมาณ บุคลากร และงานไปให้แต่ละพื้นที่ โดยให้จัดทำเป็นแผนปฏิบัติการการบริหารจัดการแรงงาน ต่างด้าวแบบบูรณาการ (Area Approach) และ นำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป

9. มติคณะรัฐมนตรี ปี 2548

นโยบาย มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 10 พฤษภาคม 2548 และ 19 พฤษภาคม 2548 ให้คนต่างด้าวที่ขึ้นทะเบียนราษฎร (ทร.38/1) และที่ได้รับใบอนุญาตทำงานเมื่อปี 2547 มาขึ้นขอรับใบอนุญาตทำงานและต่อใบอนุญาตทำงาน โดยให้สามารถอยู่ในราชอาณาจักรไทยเป็นระยะเวลา 1 ปี และกำหนด

เงื่อนไขต้องให้นายจ้างมาขึ้นทะเบียนนายจ้างและขอโควต้าตำแหน่งการจ้างแรงงานต่างด้าว ซึ่งจะต้องเสียค่าใช้จ่ายในการตรวจประกันสุขภาพและธรรมเนียมใบอนุญาต จำนวน 3,800 บาท ประกอบด้วย ค่าตรวจและประกันสุขภาพ 1,900 บาท ค่าธรรมเนียมใบอนุญาต 1,900 บาท ทั้งนี้ได้เปิดโอกาสให้กับนายจ้างรายใหม่สามารถยื่นขอจดทะเบียนนายจ้างเพื่อขอโควต้าและยื่นขอใบอนุญาตทำงานให้แก่แรงงานต่างด้าวได้

10. มติคณะรัฐมนตรี ปี 2549

นโยบาย มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2548 ให้แรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองสัญชาติพม่า ลาว และกัมพูชา ทั้งที่เคยขึ้นทะเบียนราษฎร (ทร.38/1) และยังไม่เคยขึ้นทะเบียนราษฎรมายื่นขอรับใบอนุญาตทำงานได้ โดยให้สามารถอยู่และทำงานในราชอาณาจักรไทยเป็นระยะเวลา 1 ปี

11. มติคณะรัฐมนตรี ปี 2550

นโยบาย การจัดระบบการจ้างแรงงานต่างด้าวสัญชาติพม่า ลาว และกัมพูชา ปี 2550 เป็นเรื่องต่อเนื่องจากการดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 16 พฤษภาคม 2549 โดยมีเป้าหมายสุดท้ายคือการให้แรงงานต่างด้าวโดยถูกกฎหมาย ทั้งนี้เพื่อให้การจัดระบบแรงงานต่างด้าวเป็นไปอย่างต่อเนื่อง เพราะยังไม่สามารถจัดการส่งแรงงานต่างด้าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการบรรเทาปัญหาการขาดแคลนแรงงานระดับล่างให้เพียงพอต่อความต้องการแรงงานของนายจ้าง

ขั้นตอนแรก คือเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบในการผ่อนผันให้แรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองสัญชาติพม่า ลาว และกัมพูชา ที่ได้รับอนุญาตทำงานปี 2549 ซึ่งใบอนุญาตทำงานหมดอายุวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2550 และหมดอายุวันที่ 30 มิถุนายน 2550 อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวเพื่อรอการส่งกลับและทำงานต่อไปอีก 1 ปี สิ้นสุดวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2551 และสิ้นสุดวันที่ 30 มิถุนายน 2551

ขั้นตอนที่สอง คือการกำหนดให้มีวิธีการและขั้นตอนในการจ้างแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองสัญชาติพม่า ลาว และกัมพูชาในปี 2550 เริ่มต้นโดยนายจ้างจะต้องแจ้งความต้องการจ้างแรงงานต่างด้าว (ขอโควตา) จากนั้นเป็นหน้าที่ของกระทรวงแรงงานที่รับแจ้ง จะต้องดำเนินการประชาสัมพันธ์เพื่อจัดหาคนไทยเข้าทำงานก่อนไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน แล้วจึงดำเนินการจัดสรรจำนวนการอนุญาตให้จ้างแรงงานต่างด้าว (โควตา) แก่นายจ้างตามความจำเป็นและเหมาะสม

ขั้นตอนสุดท้าย โดยกรมการปกครองจะจัดทำทะเบียนและจัดพิมพ์บัตรประจำตัวบุคคลผู้ไม่มีสัญชาติไทยและใบอนุญาตทำงานในบัตรเดียวกัน ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับจากวันที่ได้รับข้อมูลการอนุญาตทำงานจากกรมการจัดหางาน

ข.2 สรุปพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ.2541

เวลาทำงาน : ไม่เกิน 8 ชั่วโมงต่อวัน และ 48 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และงานอันตรายตามที่กำหนดในกฎกระทรวงไม่เกิน 7 ชั่วโมงต่อวัน และ 42 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

เวลาพัก : ในวันที่มีการทำงาน ให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างมีเวลาพักติดต่อกันไม่น้อยกว่าวันละ 1 ชั่วโมง ภายใน 5 ชั่วโมงแรกของการทำงาน

วันหยุดประจำสัปดาห์ : ต้องไม่น้อยกว่าสัปดาห์ละ 1 วัน โดยมีระยะห่างกันไม่เกิน 6 วัน และลูกจ้างมีสิทธิได้รับค่าจ้างในวันหยุดประจำสัปดาห์ (ยกเว้นลูกจ้างรายวัน รายชั่วโมง หรือตามผลงานโดยคำนวณเป็นหน่วย)

วันหยุดตามประเพณี : ต้องไม่น้อยกว่าปีละ 13 วัน และลูกจ้างมีสิทธิได้รับค่าจ้างในวันหยุดตามประเพณี

วันหยุดพักผ่อนประจำปี : ลูกจ้างซึ่งทำงานติดต่อกันมาครบ 1 ปี มีสิทธิหยุดพักผ่อนประจำปีไม่น้อยกว่าปีละ 6 วันทำงาน และมีสิทธิได้รับค่าจ้างในวันหยุดพักผ่อนประจำปี

การลาป่วย : ลูกจ้างมีสิทธิลาป่วยได้เท่าที่ป่วยจริง โดยได้รับค่าจ้างตามปกติปีหนึ่งไม่เกิน 30 วันทำงาน

การลาคลอด : ลูกจ้างซึ่งเป็นหญิงมีครรภ์มีสิทธิลาคลอดก่อนและหลังคลอดครรภ์หนึ่งไม่เกิน 90 วัน โดยให้นับรวมวันหยุดที่มีระหว่างวันลาด้วย และให้นายจ้างจ่ายค่าจ้างแก่ลูกจ้าง ซึ่งลาคลอดเท่ากับค่าจ้างในวันทำงานตลอดระยะเวลาที่ลา แต่ไม่เกิน 45 วัน

การลากิจ : ลูกจ้างมีสิทธิลาเพื่อกิจธุระอันจำเป็นได้ตามข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงาน

การลาเพื่อฝึกอบรม : ลูกจ้างมีสิทธิลาเพื่อการศึกษาหรือพัฒนาความรู้ความสามารถตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยไม่ได้รับค่าจ้างในวันลานั้น

ค่าจ้าง: ลูกจ้างมีสิทธิได้รับค่าจ้างไม่น้อยกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ และถ้าไม่มีการกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำในท้องที่ใดให้ถือว่า อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ พื้นฐานเป็นอัตราค่าจ้างขั้นต่ำของท้องที่นั้น

ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุดและค่าล่วงเวลาในวันหยุด : ถ้าทำงานเกินเวลาทำงานปกติของวันทำงาน นายจ้างต้องจ่ายค่าล่วงเวลา ไม่น้อยกว่าหนึ่งเท่าครึ่งของอัตราค่าจ้างต่อชั่วโมงในวันทำงานตามจำนวนชั่วโมงที่ทำหรือไม่น้อยกว่าหนึ่งเท่าครึ่งของอัตราค่าจ้างต่อหน่วย ในวันทำงานตามจำนวนผลงานที่ทำสำหรับลูกจ้างที่ได้รับค่าจ้างตามผลงาน

สวัสดิการ : สถานประกอบกิจการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 50 คนขึ้นไป ให้นายจ้างจัดให้มี คณะกรรมการสวัสดิการในสถานประกอบกิจการประกอบด้วยผู้แทนฝ่ายลูกจ้างอย่างน้อยห้าคน เพื่อร่วมหารือ และเสนอแนะความเห็นแก่นายจ้างในการจัดสวัสดิการสำหรับลูกจ้าง และตรวจตรา ควบคุม ดูแลการจัดสวัสดิการที่นายจ้างจัดให้แก่ลูกจ้าง

ค่าชดเชย : ลูกจ้างมีสิทธิได้รับค่าชดเชย หากนายจ้างเลิกจ้างโดยลูกจ้างไม่มีความผิด

นายจ้างต้องจ่ายค่าชดเชยพิเศษเพิ่มขึ้นจากค่าชดเชยปกติดังต่อไปนี้

1. ลูกจ้างทำงานติดต่อกันครบหกปีขึ้นไป นายจ้างจะต้องจ่ายค่าชดเชย พิเศษเพิ่มขึ้นจากค่าชดเชยปกติซึ่งลูกจ้างนั้นมีสิทธิได้รับอยู่แล้ว ไม่น้อยกว่าค่าจ้างอัตราสุดท้ายสิบห้าวันต่อการทำงานครบหนึ่งปี หรือไม่น้อยกว่าค่าจ้างของการทำงานสิบห้าวันสุดท้ายต่อการทำงาน ครบหนึ่งปีสำหรับลูกจ้างซึ่งได้รับค่าจ้างตามผลงาน โดยคำนวณ เป็นหน่วย

2. ค่าชดเชยพิเศษนี้รวมแล้วต้องไม่เกินค่าจ้างอัตราสุดท้ายสามร้อย หกสิบวัน หรือไม่เกินค่าจ้างของการทำงานสามร้อยหกสิบวันสุดท้าย สำหรับลูกจ้างซึ่งได้รับค่าจ้างตามผลงานโดยคำนวณเป็นหน่วย แต่รวมแล้วต้องไม่เกินค่าจ้างอัตราสุดท้ายสามร้อยหกสิบวัน

3. เพื่อประโยชน์ในการคำนวณค่าชดเชยพิเศษ เศษของระยะเวลาทำงานที่มากกว่าหนึ่งร้อยแปดสิบวัน ให้นับเป็นการทำงานครบหนึ่งปี

การใช้แรงงานหญิง: ห้ามนายจ้างให้ลูกจ้างหญิงทำงานต่อไปนี้ เช่น งานเหมืองแร่หรืองานก่อสร้างที่ต้องทำได้ดิน ใต้น้ำ ในถ้ำ ในอุโมงค์ หรือปล่องในภูเขาเว้นแต่ลักษณะของงานไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพหรือ ร่างกายของลูกจ้างหญิงนั้น งานที่ต้องทำบนนั่งร้านที่สูงกว่าพื้นดินตั้งแต่ 10 เมตรขึ้นไป ห้ามนายจ้างให้ลูกจ้างหญิงที่มีครรภ์ทำงานในระหว่างเวลา 22.00น.-06.00น. ทำงานล่วงเวลา ทำงานในวันหยุดและห้ามนายจ้างเลิกจ้างลูกจ้างหญิงเพราะเหตุมีครรภ์

การใช้แรงงานเด็ก : ห้ามนายจ้างจ้างเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี เป็นลูกจ้าง และกรณีที่มีการจ้างเด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี เป็นลูกจ้าง นายจ้างต้องแจ้งต่อพนักงาน ตรวจสอบแรงงานภายใน 15 วันนับแต่วันที่เด็กเข้าทำงาน และแจ้งการสิ้นสุดการ จ้างเด็กนั้นต่อพนักงานตรวจสอบแรงงานภายใน 7 วันนับแต่วันที่เด็กออกจากงาน และห้ามนายจ้างใช้ลูกจ้างเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี ทำงานล่วงเวลา

การร้องทุกข์ของลูกจ้าง

- ลูกจ้างเรียกร้องสิทธิของคนอื่นเนื่องมาจากการฝ่าฝืนกฎหมายแรงงาน ของนายจ้างได้โดย
- ลูกจ้างนำคดีไปฟ้องศาลแรงงาน/ลูกจ้างยื่นคำร้องทุกข์ต่อพนักงานตรวจสอบแรงงาน
- การยื่นคำร้องทุกข์ของลูกจ้างหรือทายาท/ยื่นคำร้องทุกข์ตามแบบที่อธิบดีกำหนด
- ยื่นต่อพนักงานตรวจสอบแรงงานในท้องที่ที่ลูกจ้างทำงานอยู่ หรือที่นายจ้าง มีภูมิลำเนา หรือท้องที่ที่ลูกจ้างมีภูมิลำเนาอยู่ก็ได้
- การพิจารณาคำร้องทุกข์ของพนักงานตรวจสอบแรงงาน
- เรงสอบสวนข้อเท็จจริงจากนายจ้าง ลูกจ้าง และพยานโดยเร็ว รวมทั้งการรวบรวมหลักฐานที่เกี่ยวข้องด้วย

ข.3 สรุปมาตรการและแนวทางการดำเนินงานตรวจสอบสุขภาพและประกันสุขภาพแรงงานต่างด้าว กระทรวงสาธารณสุข ปี 2550 (ใช้ได้ ถึงวันที่ 30 มิถุนายน 2551)

กระทรวงสาธารณสุขได้มีภารกิจให้ดำเนินการเกี่ยวข้องกับการดูแลสุขภาพ โดยมีกิจกรรมสำคัญ 4 ด้าน ประกอบด้วย 1) การตรวจสอบสุขภาพประจำปี 2) บริการด้านการรักษาพยาบาล 3) บริการส่งเสริมสุขภาพและป้องกันโรค และ 4) การเฝ้าระวังโรค โดยมีกลุ่มเป้าหมายที่มาตรวจสอบสุขภาพและประกันสุขภาพ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ (1) กลุ่มผู้ที่ประสงค์จะทำงาน (กลุ่มแรงงาน) ต้องเข้าสู่ระบบการตรวจสอบสุขภาพและประกันสุขภาพทุกคน (2) กลุ่มผู้ติดตามแรงงานต่างด้าว (หมายถึงบิดา/มารดา สามี/ภรรยา บุตรของแรงงานต่างด้าวที่ได้รับใบอนุญาตทำงาน) การตรวจสอบสุขภาพและ/หรือประกันสุขภาพให้ เป็นไปตามความสมัครใจหากประสงค์จะตรวจสอบสุขภาพเพียงอย่างเดียวได้ แต่ถ้าจะเข้าสู่ระบบการประกันสุขภาพต้องได้รับการตรวจสอบสุขภาพด้วย อัตราค่าตรวจสอบสุขภาพคนละ 600 บาท และค่าประกันสุขภาพ 1,300 บาท/คน/ปี โดยการประกันสุขภาพใช้ชุดสิทธิประโยชน์เดียวกับแรงงานต่างด้าว

การประกันสุขภาพ

(1) กำหนดให้แรงงานต่างด้าวที่ขึ้นทะเบียนและประสงค์จะทำงานเข้าสู่ระบบประกันสุขภาพทุกคน อัตราค่าใช้จ่ายคนละ 1,300 บาท โดยการประกันสุขภาพมีระยะเวลาคุ้มครอง 1 ปี โดยแรงงานต่างด้าวร่วมจ่ายในการรับบริการครั้งละ 30 บาท ทั้งนี้ มีเป้าหมายหลักเพื่อให้มีการควบคุมป้องกันโรค การรักษาพยาบาล และการส่งเสริมสุขภาพอย่างเป็นระบบและเป็นการลดภาระค่าใช้จ่ายในการเข้ารับบริการทางการแพทย์และสาธารณสุขของผู้ใช้แรงงาน รวมถึงจะเป็นการประกันค่ารักษาพยาบาลให้กับสถานพยาบาลผู้ให้การรักษาพยาบาลทางหนึ่งด้วย

(2) งบประมาณในการดำเนินงาน งบประมาณขั้นต่ำ/คน/ปี เท่ากับ 1,900 บาท โดยแบ่งเป็นค่าบริการในการตรวจและประเมินสุขภาพ 600 บาท และค่าประกันสุขภาพ 1,300 บาท และผู้มีสิทธิจะต้องร่วมจ่าย ในการเข้ารับบริการครั้งละ 30 บาท ยกเว้นบริการส่งเสริมสุขภาพและป้องกันโรค เฝ้าระวังโรค ไม่ต้องจ่ายค่าบริการครั้งละ 30 บาท

การบริหารจัดการ

การบริหารโครงการ เพื่อให้มีเอกภาพในการบริหารจัดการ และลดความซ้ำซ้อนในระดับจังหวัด จึงให้มีคณะกรรมการดำเนินการโครงการเป็นคณะเดียวกันกับคณะกรรมการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า(คณะกรรมการบริหารหลักประกันสุขภาพจังหวัด)

การบริหารงบประมาณ ให้ดำเนินการระบบเดียวกันทั้งกลุ่มผู้ที่มีใบอนุญาตทำงาน และกลุ่มผู้ติดตาม กระทรวงสาธารณสุขมอบหมายให้สถานพยาบาลที่รับประกันสุขภาพแรงงานต่างด้าวเป็นหน่วยดำเนินการจัดเก็บเงินค่าใช้จ่ายในการประกันสุขภาพเอง

ข.4 สรุปสาระสำคัญของระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยหลักฐานในการรับนักเรียนนักศึกษา เข้าเรียนในสถานศึกษา พ.ศ.2548

หลักฐานการรับเข้าเรียนในสถานศึกษา : การรับนักเรียนนักศึกษา ในกรณีที่ไม่เคยเข้าเรียนในสถานศึกษามาก่อน ให้สถานศึกษาเรียกหลักฐานอย่างใดอย่างหนึ่งตามลำดับเพื่อนำมาลงหลักฐานทางการศึกษา ดังต่อไปนี้

(1) สูติบัตร

(2) กรณีที่ไม่มีหลักฐานตาม (1) ให้เรียกหนังสือรับรองการเกิด บัตรประจำตัว

ประชาชน สำเนาทะเบียนบ้านฉบับเจ้าบ้าน หรือหลักฐานที่ทางราชการจัดทำขึ้นในลักษณะเดียวกัน

(3) ในกรณีที่ไม่มีหลักฐานตาม (1) หรือ (2) ให้เรียกหลักฐานที่ทางราชการออกให้หรือเอกสารตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้ใช้ได้

(4) ในกรณีที่ไม่มีหลักฐานตาม (1) (2) และ (3) ให้บิดามารดา ผู้ปกครอง หรือองค์กรเอกชนทำบันทึกแจ้งประวัติบุคคลตามแบบท้ายระเบียบนี้ เป็นหลักฐานที่จะนำมาลงหลักฐานทางการศึกษา

(5) ในกรณีที่ไม่มีบุคคล หรือองค์กรเอกชนตาม (4) ให้ซักถามประวัติบุคคลผู้มาสมัครเรียน หรือผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำลงรายการบันทึกแจ้งประวัติบุคคลตามแบบท้ายระเบียบนี้เป็นหลักฐานที่จะนำมาลงหลักฐานทางการศึกษา

สถานศึกษาที่อยู่ในบังคับของระเบียบฯ คือ สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย โรงเรียน ศูนย์การเรียน วิทยาลัย สถาบัน มหาวิทยาลัย หน่วยงานการศึกษาหรือหน่วยงานอื่นของรัฐหรือของเอกชนที่มีอำนาจหน้าที่หรือมีวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษา

หลักฐานทางการศึกษา ได้แก่ เอกสารอันเป็นหลักฐานทางการศึกษาของนักเรียนนักศึกษา ได้แก่ ทะเบียนนักเรียนนักศึกษา สมุดประจำตัวนักเรียนนักศึกษา สมุดประจำชั้น บัญชีเรียกชื่อ ใบส่งตัวนักเรียนนักศึกษา หลักฐานแสดงผลการเรียน ประกาศนียบัตร หรือเอกสารอื่นใด ในลักษณะเดียวกัน หรือเอกสารที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้เป็นหลักฐานทางการศึกษาตามระเบียบนี้

การบันทึกหลักฐานทางการศึกษา ให้สถานศึกษาปฏิบัติ ดังนี้

(1) ในกรณีที่เป็นหลักฐานทางการศึกษาเป็นรายบุคคล เช่น สมุดประจำตัวนักเรียนนักศึกษา ใบส่งตัว ประกาศนียบัตร เป็นต้น ไม่ต้องบันทึกหมายเหตุใดๆ

(2) ในกรณีที่เป็นหลักฐานทางการศึกษาเป็นหลักฐานรวมที่ใช้บันทึกข้อมูลของนักเรียนนักศึกษาทั้งชั้นเรียน หรือจำนวนมากกว่าหนึ่งคน เช่น ทะเบียนนักเรียนนักศึกษา สมุดประจำวัน บัญชีเรียกชื่อ เป็นต้น ให้หัวหน้าสถานศึกษาหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายบันทึกไว้เฉพาะในสมุดทะเบียนนักเรียนนักศึกษา โดยบันทึกลงในช่องหมายเหตุพร้อมกับลงนามกำกับข้อความว่า “ไม่มีหลักฐานตามกฎหมาย ว่าด้วยการทะเบียนราษฎร”

ภาคผนวก ก.

ก.1 ประกาศคำสั่งผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรสาคร ลงวันที่ 26 ตุลาคม 2550

ด่วนที่สุด

ที่ ศก 0017.2/ว 3634

ศาลากลางจังหวัดสมุทรสาคร
ถนนเศรษฐกิจ 1 ศก 74000

26 ตุลาคม 2550

เรื่อง การควบคุมดูแลแรงงานต่างด้าว

เรียน จัดหางานจังหวัดสมุทรสาคร/ผู้ประกอบการโรงงานทุกแห่ง

ด้วยปรากฏว่า ในปัจจุบันได้มีแรงงานต่างด้าวสัญชาติพม่า ลาว และกัมพูชา เข้ามาทำงานในสถานประกอบการโรงงานในเขตจังหวัดสมุทรสาครเป็นจำนวนมาก ทั้งที่เข้ามาโดยถูกกฎหมายและผิดกฎหมายก่อให้เกิดปัญหาและผลกระทบจากการจ้างแรงงานต่างด้าวในเรื่องของชุมชนต่างด้าว โดยเฉพาะพวกสัญชาติพม่า ซึ่งหักภาษีรวมกันเป็นจำนวนมาก ทำให้เกิดปัญหาในด้านต่าง ๆ ได้แก่ปัญหาด้านสาธารณสุขผู้ติดตามและเด็กไร้สัญชาติ ปัญหาอาชญากรรมและการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ประกอบกับในปัจจุบันได้มีการเผยแพร่วัฒนธรรมประเพณีของต่างด้าวในเทศกาล และงานต่าง ๆ ที่จัดขึ้น ซึ่งเป็นการไม่เหมาะสม และไม่ควรให้การสนับสนุนเพราะจะทำให้เกิดความรู้สึกว่าเป็นเจ้าของชุมชน อาจเกิดปัญหาในด้านความมั่นคงและเป็นการผิดวัตถุประสงค์ของทางรัฐบาลที่ต้องการผ่อนผันเพื่อให้แรงงานต่างด้าวเข้ามาทำงานเป็นการชั่วคราวเท่านั้น

ฉะนั้น จึงขอให้สถานประกอบการโรงงานทุกแห่ง ควบคุมดูแลแรงงานต่างด้าวที่อยู่ในความรับผิดชอบให้ประพฤติปฏิบัติตนตามระเบียบกฎหมายอย่างเคร่งครัด หากฝ่าฝืนจะถูกจับดำเนินคดีโดยเด็ดขาด และไม่สนับสนุนให้มีการเผยแพร่วัฒนธรรมประเพณีของคนต่างด้าวในเทศกาลและงานต่าง ๆ ทั้งสิ้น

จึงเรียนมาเพื่อทราบ และดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิระยุทธ เอี่ยมอำภา)

ผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรสาคร

ที่ทำการปกครองจังหวัด

กลุ่มงานความมั่นคง

โทร/โทรสาร 034-427-531

ค.2 ประกาศคำสั่งผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรสาคร ลงวันที่ 28 พฤศจิกายน 2550

ด่วนที่สุด

ที่ ศค 0017.2/ว 13783

ศาลากลางจังหวัดสมุทรสาคร
ถนนเศรษฐกิจ 1 ศค 74000

๕๘ พฤศจิกายน 2550

เรื่อง การควบคุมดูแลแรงงานต่างด้าว (เพิ่มเติม)

เรียน จัดหางานจังหวัดสมุทรสาคร และผู้ประกอบการโรงงาน ทุกแห่ง

อ้างถึง หนังสือจังหวัดสมุทรสาคร ด่วนที่สุด ที่ ศค 0017.2/ว 3634 ลงวันที่ 26 ตุลาคม 2550

ตามที่จังหวัดสมุทรสาคร ได้แจ้งขอความร่วมมือมายังผู้ประกอบการโรงงานให้กำกับดูแลแรงงานต่างด้าวที่อยู่ในความรับผิดชอบให้ประพฤติปฏิบัติตามระเบียบกฎหมายอย่างเคร่งครัด และไม่สนับสนุนให้มีการเผยแพร่วัฒนธรรมประเพณีของแรงงานต่างด้าวในเทศกาล และงานต่างๆ ด้วยเกรงว่า อาจเกิดผลกระทบต่อปัญหาด้านความมั่นคงของชาติ และเป็นการผิดวัตถุประสงค์ที่รัฐบาลต้องการเพียงพ้อนคนให้แรงงานต่างด้าวเข้ามาทำงานเป็นการชั่วคราวเท่านั้น ความละเอียดคงทราบแล้ว นั้น

จังหวัดพิจารณาเห็นว่า หนังสือฉบับดังกล่าวอาจจะก่อให้เกิดความไม่ชัดเจน หรือความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนในบางประการ ดังนั้นเพื่อเป็นการสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องตรงกัน จึงขอแจ้งผู้ประกอบการโรงงานเป็นการเพิ่มเติมด้วยการชี้แจง และขยายความวัตถุประสงค์ของการออกหนังสือฉบับดังกล่าวมาเพื่อให้ทราบว่า จังหวัดมิได้มีเจตนา หรือมีวัตถุประสงค์ในอันที่จะห้ามแรงงานต่างด้าวกระทำการเกี่ยวกับวัฒนธรรมประเพณีใด ๆ ทั้งสิ้น เพียงแต่เป็นความเห็นในลักษณะการปราม และไม่สนับสนุนให้เผยแพร่กิจกรรมข้างต้นเท่านั้น แต่หากผู้ประกอบการเห็นว่ากิจกรรมหรือวัฒนธรรมประเพณีใด ๆ ของแรงงานต่างด้าว เป็นกิจกรรมที่เลื่อม เช่น การเข้าวัดทำบุญ เป็นต้นก็สามารถให้การสนับสนุนได้ ส่วนกิจกรรมอื่นๆ ที่เป็นเรื่องที่ไม่ใช่ผลกระทบต่อความมั่นคงของชาติ หรือความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ หากจะให้การสนับสนุนก็อาจสอดคล้องขออนุญาตตามระเบียบแบบแผนของทางราชการได้เป็นราย ๆ ไป

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายวีระยุทธ เขียมอำภา)
ผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรสาคร

ที่ทำการปกครองจังหวัด

กลุ่มงานความมั่นคง

โทร/โทรสาร 0-3442-7531

แผนภาพที่ 5.1: รูปเด็กต่างด้าวส่วนหนึ่งที่ได้เข้ารับการศึกษาศึกษาในโรงเรียน

ภาพนี้ได้รับการอนุเคราะห์จากเครือข่ายส่งเสริมคุณภาพชีวิตแรงงาน(LPN)

แผนภาพที่ 5.2: สภาพการทำงานของแรงงานต่างด้าว

ภาพนี้ได้รับการอนุเคราะห์จากเครือข่ายส่งเสริมคุณภาพชีวิตแรงงาน(LPN)

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์**ชื่อ**

นางสาวอมรรวรรณ ศรีชูเปี่ยม

วัน เดือน ปีเกิด

27 มิถุนายน 2526

การศึกษา

ปริญญาตรี นิติศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย จบการศึกษามือ พ.ศ.2547

ที่ติดต่อ

nattyjang@hotmail.com